

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 sierpnia 1998 r.

w sprawie szczegółowych zasad udzielania pożyczek na utworzenie miejsc pracy dla bezrobotnych zamieszkałych na terenie gmin wiejskich oraz miejsko-wiejskich, a także miast do 20 tysięcy mieszkańców, wysokości ich oprocentowania i warunków spłaty oraz rozliczenia się Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z Krajowym Urzędem Pracy z otrzymanych na ten cel środków Funduszu Pracy.

Na podstawie art. 57 ust. 6a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668 i Nr 108, poz. 684) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pożyczki na utworzenie miejsc pracy dla bezrobotnych zamieszkałych na terenie gmin wiejskich oraz miejsko-wiejskich, a także miast do 20 tysięcy mieszkańców, mogą być udzielane pracodawcom, którzy:

- 1) w okresie ostatnich 6 miesięcy nie zmniejszyli zatrudnienia, chyba że wynikało to z sezonowości produkcji lub usług,
- 2) nie otrzymali pożyczki z Funduszu Pracy na utworzenie miejsc pracy dla bezrobotnych, a jeżeli taką pożyczkę otrzymali, to wywiązali się z warunków umowy i spłacili ją w terminie.

§ 2. 1. Pożyczki są udzielane ze środków Funduszu Pracy przekazanych w wysokości i terminach określonych w porozumieniach zawieranych przez Prezesa

Krajowego Urzędu Pracy oraz Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją”.

2. Pożyczki są udzielane przez Agencję za pośrednictwem banków na wniosek pracodawcy.

3. Wniosek o udzielenie pożyczki, składany przez pracodawcę w upoważnionym przez Agencję banku, powinien w szczególności określać:

- 1) kwotę wnioskowanej pożyczki,
- 2) kalkulację wydatków na utworzenie miejsc pracy, z określeniem, w jakiej części będą one sfinansowane ze środków pożyczki, środków własnych oraz innych źródeł finansowania,
- 3) szczegółową specyfikację i harmonogram zakupów, które zostaną sfinansowane ze środków pożyczki,
- 4) liczbę miejsc pracy, jaka zostanie utworzona dla skierowanych przez rejonowe urzędy pracy bezrobotnych,
- 5) rodzaj pracy, wymagane kwalifikacje i inne warunki, jakie powinni spełniać bezrobotni skierowani na utworzone miejsca pracy,
- 6) liczbę zatrudnionych pracowników w poszczególnych miesiącach w ostatnich 6 miesiącach,
- 7) zobowiązanie do niezmnieszenia zatrudnienia, łącznie z bezrobotnymi zatrudnionymi na miejscach pracy utworzonych ze środków uzyskanej pożyczki, co najmniej przez okres trwania umowy pożyczki,
- 8) proponowany termin rozpoczęcia spłaty pożyczki oraz termin jej zakończenia,
- 9) proponowane formy zabezpieczenia spłaty pożyczki,
- 10) rodzaj prowadzonej działalności,
- 11) informacje o sytuacji finansowej wnioskodawcy, wraz z opinią banku prowadzącego obsługę rachunków oraz właściwego urzędu skarbowego.

4. Pracodawca jest obowiązany załączyć do wniosku o przyznanie pożyczki zobowiązanie do zatrudnienia na utworzonych miejscach pracy bezrobotnych, nie później niż w ciągu 60 dni od dnia otrzymania ostatniej transzy pożyczki.

5. Pracodawca jest obowiązany zabezpieczyć spłatę pożyczki w formie poręczenia, weksla, hipoteki, gwarancji bankowej, zastawu na prawach i rzeczach, blokady rachunków bankowych lub w innej wiarygodnej formie.

§ 3. 1. Wysokość pożyczki dla jednego pracodawcy nie może przekroczyć 20 000 zł na utworzenie każdego miejsca pracy oraz kwoty 200 000 zł, gdy zostanie utworzone co najmniej 10 miejsc pracy.

2. Oprocentowanie udzielonej pożyczki w stosunku rocznym wynosi 1/3 stopy redyskontowej weksli przyjmowanych od banków do redyskonta przez Narodowy Bank Polski.

3. Stopę redyskontową weksli, o której mowa w ust. 2, przyjmuje się w wysokości ogłoszonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w Dzienniku Urzędowym Narodowego Banku Polskiego, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującej w dniu przyznania pożyczki.

4. Odsetki od udzielonych pożyczek nie podlegają kapitalizacji.

5. Okres odroczenia terminu rozpoczęcia spłaty kapitału i odsetek od udzielonej pożyczki nie może przekroczyć 12 miesięcy, a okres jej spłaty — 4 lat, łącznie z okresem karencji.

§ 4. 1. Umowy pożyczki są zawierane między upoważnionymi przez Agencję bankami a pożyczkobiorcami.

2. Umowa pożyczki powinna przewidywać, że, w przypadku nieutworzenia określonych w umowie miejsc pracy dla bezrobotnych lub niespełnienia innych warunków umowy, pożyczkobiorca jest zobowiązany niezwłocznie spłacić pożyczkę wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia niespełnienia warunków umowy pożyczki do dnia jej spłaty.

3. Umowa pożyczki może przewidywać przekazywanie pożyczkobiorcy środków w transzach i warunkować przekazanie kolejnej transzy od rozliczenia się pożyczkobiorcy z wykorzystania środków uzyskanych w ramach transzy poprzedniej.

§ 5. Tryb przekazywania bankom przez Agencję środków na pożyczki, zwrotu środków pochodzących ze spłaty rat i odsetek, a także inne postanowienia dotyczące udzielanych pożyczek i wzajemnych zobowiązań są określane w umowach zawieranych przez Agencję z bankami.

§ 6. 1. Prezes Agencji, najpóźniej do dnia 10 lutego każdego roku, przedstawia Prezesowi Krajowego Urzędu Pracy rozliczenie z otrzymanych w roku poprzednim środków Funduszu Pracy przeznaczonych na utworzenie miejsc pracy dla bezrobotnych.

2. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności określać:

- 1) kwotę środków otrzymanych z Funduszu Pracy,
- 2) wykaz pożyczkobiorców, którym została udzielona pożyczka, jej wysokość, liczbę i rodzaj utworzonych miejsc pracy,
- 3) kwotę zwróconą przez Agencję Krajowemu Urzędowi Pracy,
- 4) kwotę środków podlegającą zwrotowi, z określeniem terminów jej zwrotu,
- 5) ocenę efektywności udzielonych pożyczek.

3. Koszty obsługi i egzekucji udzielonych pożyczek oraz strat z tytułu ich nieściągalności nie obciążają Funduszu Pracy.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.